

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (viides jaosto)

6 päivänä maaliskuuta 2003 *

Asiassa T-57/00,

Banan-Kompaniet AB, kotipaikka Tukholma (Ruotsi),
Skandinaviska Bananimporten AB, kotipaikka Årsta (Ruotsi),
edustajanaan solicitor B. O'Connor, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään S. Marquardt ja J.-P. Hix,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi P. Oliver ja C. Van der
Hauwaert ja sittemmin L. Visaggio ja K. Fitch, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantajat vaativat korvausta vahingosta, joka niille on aiheutunut vientitodistusjärjestelmän käyttöönotosta Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 1442/93 muuttamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 478/95 (EYVL L 49, s. 13),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.9.2002 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1) IV osastossa korvattiin erilaiset kansalliset järjestelmät yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa sovellettavalla yhteisellä kauppajärjestelyllä.

- 2 Asetuksen N:o 404/93 17 artiklan ensimmäisen kohdan alkuperäisessä versiossa säädetään seuraavaa:

”Banaanien tuontiin yhteisöön vaaditaan aina tuontitodistus, jonka jäsenvaltiot myöntävät hakemuksesta jokaiselle asianomaiselle hakijalle riippumatta siitä, mihin tämä on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 ja 19 artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen erityissäännösten soveltamista.”

- 3 Asetuksen N:o 404/93 18 artiklan 1 kohdan alkuperäisen version mukaan muista kolmansista maista kuin AKT-maista peräisin olevien banaanien (jäljempänä kolmansista maista peräisin olevat banaanit) ja muiden kuin perinteisten AKT-maista peräisin olevien banaanien (jäljempänä muut kuin perinteiset AKT-

banaanit) tuonnin tariffikiintiöksi vahvistettiin vuosittain 2 miljoonaa tonnia/ nettopaino. Kolmansista maista peräisin olevien banaanien tuonnista perittiin tämän kiintiön rajoissa maksu, joka oli 100 ecua tonnilta, ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin oli tapahduttava tullitta.

- 4 Asetuksen N:o 404/93 19 artiklan 1 kohdassa säädetään tariffikiintiön jakautumisesta ja otetaan käyttöön tariffikiintiö, joka on 66,5 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (A-luokka), 30 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan yhteisön banaaneja ja/tai perinteisiä AKT-banaaneja (B-luokka), ja 3,5 prosenttia sellaisten yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden luokalle, jotka ovat alkaneet pitää kaupan vuodesta 1992 alkaen muita kuin yhteisön banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (C-luokka).
- 5 Asetuksen N:o 404/93 20 artiklan mukaan komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt IV osaston soveltamisesta.
- 6 Komissio antoi 10.6.1993 banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä asetuksen N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6).
- 7 Kolumbian tasavalta, Costa Rican tasavalta, Guatemalan tasavalta, Nicaraguan tasavalta ja Venezuelan tasavalta pysyivät 19.2.1993 komissiota aloittamaan tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXII artiklan 1 kohdan mukaiset neuvottelut asetuksen N:o 404/93 johdosta. Koska neuvottelut eivät johtaneet tyydyttävään lopputulokseen, kyseiset valtiot käynnistivät huhtikuussa 1993 GATT-sopimuksen XXIII artiklan 2 kohdan mukaisen riidanratkaisumenettelyn.

- 8 Tässä menettelyssä asetettu asiantuntijaryhmä jätti 18.1.1994 kertomuksensa, jossa se katsoi, että asetuksella N:o 404/93 käyttöön otettu tuontijärjestelmä oli yhteensoveltumaton GATT-sopimuksen määräysten kanssa. GATT-sopimuksen sopimuspuolet eivät hyväksyneet tätä kertomusta.
- 9 Yhteisö pääsi 28. ja 29.3.1994 Kolumbian tasavallan, Costa Rican tasavallan, Nicaraguan tasavallan ja Venezuelan tasavallan kanssa sopimukseen, joka tehtiin banaanien puitesopimuksen muodossa (jäljempänä puitesopimus).
- 10 Puitesopimuksen toisen osan 1 kohdassa vahvistetaan peruskokonaistariffikiintiöksi 2 100 000 tonnia vuodeksi 1994 ja 2 200 000 tonnia vuodeksi 1995 ja sitä seuraaviksi vuosiksi, jollei yhteisön laajenemisesta aiheutuvasta kiintiön suurentamisesta muuta johdu.
- 11 Puitesopimuksen 2 kohdassa vahvistetaan ne prosenttimääräiset osuudet, jotka Kolumbialle, Costalle, Nicaragualle ja Venezuelalle myönnetään tästä kiintiöstä. Nämä valtiot saavat 49,4 prosenttia kokonaiskiintiöstä samalla kun Dominikaaninen tasavalta ja muut AKT-maat saavat 90 000 tonnin kiintiön muuta kuin perinteistä tuontia varten; kiintiön loppuosa kuuluu muille kolmansille maille.
- 12 Puitesopimuksen 6 kohdassa määrätään muun muassa seuraavaa:

”Toimittajamaat, jolle on myönnetty erityinen kiintiö, voivat myöntää erityisiä vientitodistuksia määrälle, joka voi olla enintään 70 prosenttia niiden kiintiöstä; nämä todistukset ovat ennakoedellytys sille, että yhteisö myöntää tuontitodis-

tuksia banaaneille, joita 'luokkaan A' ja 'luokkaan C' kuuluvat toimijat tuovat näistä valtioista.

Komissio antaa luvan vientitodistusten myöntämiseen siten, että tuottajien ja tuojien välisten säännöllisten ja vakaiden kauppasuhteiden edistäminen olisi mahdollista, ja sillä edellytyksellä, että todistukset myönnetään ilman toimijoiden välistä syrjintää.”

- 13 Puitesopimuksen 7 kohdassa vahvistetaan kiintiön osalta tullin suuruudeksi 75 ecua tonnilta.
- 14 Puitesopimuksen 10 ja 11 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämä sopimus sisällytetään yhteisön Uruguayn kierrosta varten antamaan luetteloon.

Tällä sopimuksella ratkaistaan Kolumbian, Costa Rican, Venezuelan, Nicaraguan ja yhteisön välinen yhteisön banaanijärjestelmää koskeva erimielisyys. Tämän sopimuksen sopimuspuolet luopuvat vaatimasta GATTin asiantuntijaryhmän tästä asiasta laatiman kertomuksen hyväksymistä.”

- 15 Puitesopimuksen 1 ja 7 kohta on otettu vuoden 1994 GATT-sopimuksen liitteeseen LXXX, joka sisältää yhteisön tullimyönnytysluettelon. Vuoden 1994 GATT-sopimus puolestaan on Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksen liitteenä 1 A. Puitesopimus on toistettu liitteen LXXX eräässä liitteessä.

- 16 Neuvosto hyväksyi 22.12.1994 yksimielisesti päätöksen 94/800/EY Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, s. 1).
- 17 Kyseisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa hyväksytään, siltä osin kuin se kuuluu yhteisön toimivaltaan, Euroopan yhteisön puolesta erityisesti Maailman kauppajärjestön perustamissopimus ja sen liitteissä 1, 2, ja 3 olevat sopimukset, joihin vuoden 1994 GATT-sopimus kuuluu.
- 18 Neuvosto antoi 22.12.1994 asetuksen N:o 3290/94 maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä (EYVL L 349, s. 105). Asetuksessa on banaaneja koskeva liite XV, jossa säädetään, että asetuksen N:o 404/93 18 artiklan 1 kohtaa muutetaan siten, että tariffikiintiöksi vahvistetaan vuodeksi 1994 yhteensä 2,1 miljoonaa tonnia ja sitä seuraaviksi vuosiksi 2,2 miljoonaa tonnia. Tämän tariffikiintiön rajoissa kolmansien maiden banaanien tuonnista on perittävä tullia 75 ecua tonnilta.
- 19 Komissio antoi 1.3.1995 asetuksen N:o 478/95 neuvoston asetuksen N:o 404/93 täydentävistä yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön alueelle tuotavien banaanien tariffikiintiöjärjestelmästä ja asetuksen N:o 1442/93 muuttamisesta (EYVL L 49, s. 13). Asetuksessa säädettiin puitesopimuksen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisista toimenpiteistä siirtymäkautta kestävämmältä pohjalta.

20 Asetuksen N:o 478/95 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (ETY) N:o 404/93 18 ja 19 artiklassa tarkoitettu kolmansista maista peräisin olevien ja ei-perinteisten AKT-banaanien tuomista koskeva tariffikiintiö jaetaan erityisiin, liitteessä I mainituille maille tai maaryhmille tarkoitettuihin osuuksiin — — .”

21 Liitteeseen I sisältyi kolme taulukkoa, joista ensimmäisessä lueteltiin Latinalaisen Amerikan valtioille puitesopimuksessa varatut prosentuaaliset osuudet tariffikiintiöstä, toisessa selvitettiin muiden kuin perinteisten AKT-banaanien yhteensä 90 000 tonnin suuruisen tariffikiintiön jakautumista ja kolmannessa todettiin, että kaikkien muiden yhteisön ulkopuolisten maiden osuus on 50,6 prosenttia kokonaiskiintiöstä.

22 Asetuksen N:o 478/95 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Costa Ricasta, Kolumbiasta tai Nicaraguasta peräisin olevan tavaran osalta asetuksen (ETY) N:o 1442/93 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen A- ja C-luokkien tuontitodistushakemus on hyväksyttävä vain, jos sen liitteenä on — — toimivaltaisten viranomaisten myöntämä, voimassa oleva vientitodistus vähintään yhtä suurelle määrälle tavaraa. — — .”

23 Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-122/95, Saksa vastaan neuvosto, 10.3.1998 antamallaan tuomiolla (Kok. 1998, s. I-973; jäljempänä asia Saksa vastaan neuvosto) kumonnut päätöksen 94/800/EY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan siltä osin kuin neuvosto hyväksyi luetelmakohdassa puitesopimuksen tekemisen sellaisena, että siinä B-luokkaan kuuluvat toimijat vapautettiin puitesopimuksessa määrätystä vientitodistusjärjestelmästä.

- 24 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi tämän vapautuksen osalta kyseisessä asiassa antamassaan tuomiossa, että EY 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun yleisen syrjäytäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste oli hyväksyttävä (72 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin tuli tähän johtopäätökseen arvioituaan ensin, että yhtäältä B-luokkaan kuuluvat toimijat hyötyivät A- ja C-kiintiöön kuuluvien toimijoiden tavoin puitesopimuksen mukaisista ja samanaikaisesti toteutettavista tariffikiintiön nostamisesta ja tullien alentamisesta ja että toisaalta asetuksella N:o 404/93 käyttöön otettuun banaani tuontijärjestelmään sisältyvät rajoitukset ja erilainen kohtelu A- ja C-luokkiin kuuluvien toimijoiden vahingoksi olivat olemassa myös tariffikiintiön siinä osassa, joka vastasi tariffikiintiön nostamista (tuomion 67 kohta).
- 25 Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan tällaisissa olosuhteissa on katsottava, että perustellakseen B-luokkaan kuuluvien toimijoiden vientitodistusjärjestelmästä vapauttamisen kaltaisen toimenpiteen käytön neuvoston olisi pitänyt osoittaa, että asetuksen N:o 404/93 käyttöönotosta johtuvaa sellaista epätasapainoa eri luokkiin kuuluvien toimijoiden välillä, joka johtui tariffikiintiön nostamisesta ja samanaikaisesti toteutetusta tullin alentamisesta, ei voitu palauttaa ennalleen muutoin kuin siten, että B-luokkaan kuuluville toimijoille myönnettiin merkittävä etu, ja siis siten, että toisiin luokkiin kuuluvia toimijoita, joihin on jo tariffikiintiötä ja sitä koskevaa jakojärjestelmää käyttöön otettaessa kohdistunut samanlaisia rajoituksia ja erilaista kohtelua, kohdeltiin uudelleen eri tavalla (tuomion 68 kohta). Se katsoi, ettei neuvosto ollut näyttänyt tätä toteen esittäessään, että tämä tasapaino horjui, ja tyytyessään ainoastaan väittämään, että se, että B-luokkaan kuuluvat toimijat on vapautettu vientitodistusjärjestelmästä, on perusteltua siksi, että tämän tasapainon palauttaminen on tarpeen (tuomion 69 kohta).
- 26 Yhdistetyissä asioissa C-364/95 ja C-365/95, T. Port, 10.3.1998 antamassaan tuomiossa (Kok. 1998, s. I-1023; jäljempänä asiassa T. Port annettu tuomio) yhteisöjen tuomioistuin on noudattanut olennaisilta osin asiassa Saksa vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa omaksumaansa kantaa ja todennut seuraavaa:

”Komission asetus N:o 478/95 on pätemätön siltä osin kuin sen 3 artiklan 2 kohdassa asetetaan ainoastaan A- ja C-luokkiin kuuluville toimijoille velvollisuus hankkia vientitodistukset Kolumbiasta, Costa Ricasta ja Nicaraguasta peräisin olevien banaani tuontia varten” (tuomiolauselman 2 kohta).

- 27 Komissio antoi 28.10.1998 neuvoston asetuksen N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta asetuksen N:o 2362/98 (EYVL L 293, s. 32). Asetuksen N:o 2362/98 31 artiklan nojalla asetus N:o 478/95 kumottiin 1.1.1999 lähtien.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 28 Kantajat harjoittavat hedelmien, vihannesten ja kukkien ostamista, tuontia ja myyntiä Skandinaviassa.
- 29 Kantajat oli rekisteröity Ruotsissa A-luokan toimijoina. Ne väittävät joutuneensa vuosina 1995—1998 hankkimaan vientitodistuksia voidakseen tuoda Kolumbiasta ja Costa Ricasta peräisin olevia banaaneja yhteisöön.
- 30 Kantajat nostivat tämän vahingonkorvauskanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.3.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) on esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn ja se on prosessinjohtotoimenpiteenä pyytänyt kantajia esittämään eräitä täsmennyksiä, jotka koskevat niiden vaatimusta korkojen suorittamisesta. Kantajat ovat noudattaneet tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.

- 32 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin 12.9.2002 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 33 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi

- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan niille vahingon, joka on aiheutunut päätöksen 94/800/EY ja asetuksen N:o 478/95 seurauksena

- määrää vahingonkorvaukselle sopivaksi katsomansa koron

- velvoittaa neuvoston ja/tai komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 34 Neuvosto ja komissio vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 35 Neuvosto ja komissio eivät muodollisesti esitä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaista oikeudenkäyntiväitettä mutta väittävät, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, koska kannekirjelmä ei täytä EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia.
- 36 Ne korostavat, että kantajat eivät ole osoittaneet riittävällä tavalla väittämänsä vahingon syntymistä ja laajuutta eikä syy-yhteyttä väitetyn lainvastaisen toiminnan ja vahingon välillä. Ne arvostelevat kantajia erityisesti kyseessä olevat vientitodistukset kantajille myyneitä viranomaisia tai yhtiöitä, liiketoimien päivämääriä ja todistusten ”todellista” käyttöä koskevien tietojen esittämättä jättämisestä. Komissio katsoo lisäksi, että kantajien olisi pitänyt esittää selvitystä mahdollisesta päällekkäisyydestä tässä asiassa ja samanaikaisesti käsiteltävässä asiassa T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd vastaan neuvosto ja komissio, tapahtuneeksi väitetyn vahingon välillä.
- 37 Kantajat väittävät, että niiden kannekirjelmään ja erityisesti sen liitteeseen 4 sisältyneet tiedot ovat oikeudellisesti riittäviä osoittamaan, että kyseiset kaksi yhteisön sopimuksen ulkopuolisen vahingonkorvausvastuun syntymisen edellytystä ovat täyttyneet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 38 On muistettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista.
- 39 Näiden mainintojen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok. 1993, s. II-523, 20 kohta ja asia T-113/96, Dubois et Fils v. neuvosto ja komissio, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-125, 29 kohta).
- 40 Jotta nämä edellytykset täyttyisivät, kanteesta, jossa vaaditaan yhteisön toimielimen aiheuttamien vahinkojen korvaamista, on ilmentävä seikat, joiden perusteella kantajan riitauttama toimielimen menettely voidaan yksilöidä, ja syyt, joiden nojalla kantaja katsoo, että tämän menettelyn ja aiheutetuksi väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, sekä vahingon laatu ja sen laajuus (em. asia Dubois et Fils v. neuvosto ja komissio, tuomion 30 kohta).
- 41 Nyt käsiteltävässä asiassa kanteesta käy nimenomaisesti ilmi, että kantajat arvostelevat neuvostoa ja komissiota siitä, että neuvosto on tehnyt päätöksen 94/800/EY, jonka 1 artiklan yhteisöjen tuomioistuin on osittain kumonnut asiassa Saksa vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, ja siitä, että komissio on antanut asetuksen N:o 478/95, jonka 3 artiklan 2 kohdan yhteisöjen tuomioistuin

on todennut pätemättömäksi asiassa T. Port antamassaan tuomiossa. Kanteessa on myös selkeästi tuotu esiin, että kantajille on aiheutunut vahinkoa siitä, että ne ovat vuosina 1995—1998 maksaneet 4 552 838 Yhdysvaltain dollarin (USD) kokonaissumman ja 140 257 Saksan markan (DEM) summan hankkiakseen vientitodistuksia Kolumbiasta ja Costa Ricasta peräisin oleville banaaneille. Kannekirjelmässä todetaan vielä, että kantajat ostivat todistukset, koska asetuksen N:o 478/95 3 artiklan 2 kohdan mukaan niiden esittäminen oli ennakkoedellytyksenä siinä toimijaluokassa, johon ne kuuluivat, jotta yhteisö myöntäisi kyseisistä maista peräisin oleville banaaneille tuontitodistukset.

- 42 Kantajat ovat näin ollen kuvailleet riittävästi väitetyksi aiheutuneen vahingon laatua ja ulottuvuutta sekä syitä, joiden vuoksi ne katsovat, että neuvoston ja komission harjoittaman, kantajien mielestä lainvastaisen toiminnan ja vahingon välillä on syy-yhteys. Kyseisten toimielinten kantajien toimittamaa näyttöä vastaan esittämät vastaväitteet liittyvät kanteen perusteltavuuden arviointiin ja niitä on näin ollen tarkasteltava siinä yhteydessä.
- 43 Tästä seuraa, että kannekirjelmä täyttää EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiset muodolliset edellytykset ja että kanne on otettava tutkittavaksi.

Pääasia

- 44 Yhteisö on vastuussa EY 288 artiklan toisen kohdan mukaisesti ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: yhteisöjen toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on todella syntynyt ja väitteiden kohteina olevien toiminnan ja vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, *Pesquierias De Bermeo ja Naviera Laida v. komissio*, tuomio 7.5.1992, Kok. 1992, s. I-2901, 42 kohta ja asia T-168/94, *Blackspur ym. v. neuvosto ja komissio*,

tuomio 18.9.1995, Kok. 1995, s. II-2627, 38 kohta). Mikäli yksi näistä edellytyksistä ei täyty, kanne on hylättävä kokonaisuudessaan ilman, että on tarpeen tutkia muita edellytyksiä (asia C-146/91, KYDEP v. neuvosto ja komissio, tuomio 15.9.1994, Kok. 1994, s. I-4199, 81 kohta).

- 45 Käsiteltävässä asiassa kannetta on tutkittava edellä mainituista ensimmäisen edellytyksen kannalta. Sen osalta oikeuskäytännössä vaaditaan, että näytetään toteen yksityisiä suojaavan oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen (ks. vastaavasti asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 42 kohta ja asia T-210/00, Biret et Cie v. neuvosto, tuomio 11.1.2002, Kok. 2002, s. II-47, 52 kohta). Mitä tulee riittävän ilmeistä rikkomista koskevaan vaatimukseen, ratkaiseva peruste sen katsomiseksi täyttyneeksi — varsinkin silloin kun kyseessä olevalla toimielimellä on laaja harkintavalta — on tämän toimielimen harkintavallalle asetettujen rajojen ilmeinen ja vakava ylittäminen (yhdistetyt asiat C-104/89 ja C-37/90, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 19.5.1992, Kok. 1992, s. I-3061, Kok. Ep. XII, s. I-99, 12 kohta ja em. asia Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomion 40 ja 43 kohta).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 46 Kantaja korostaa ensinnäkin, että puitesopimuksella käyttöön otetulla vientitodistuksia koskevalla järjestelmällä, sellaisena kuin se on hyväksytty päätöksessä 94/800/EY ja asetuksen N:o 478/95 3 artiklan 2 kohdassa, rikotaan yksityisiä suojaavaa oikeussääntöä.

- 47 Kantajat nojautuvat yhtäältä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Saksa vastaan komissio ja asiassa T. Port antamissaan tuomioissa toteamaan syrjintäkiellon periaatteen loukkaukseen.
- 48 Kantajat esittävät toisaalta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseinen periaate on yksityisiä suojaava oikeussääntö (asia T-120/89, Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. II-279, 92 kohta).
- 49 Kantajien toisen väitteen mukaan käsiteltävässä asiassa tapahtunut rikkominen on riittävän ilmeinen.
- 50 Kantajat korostavat tämän väitteen osalta ensinnäkin, että syrjintäkiellon periaatteella on erityinen merkitys niiden yhteisön oikeuden sääntöjen joukossa, joilla on tarkoitus suojella yksityisten etuja (yhdistetyt asiat 241/78, 242/78 ja 245/78—250/78, DGV v. neuvosto ja komissio, tuomio 4.10.1979, Kok. 1979, s. 3017, 10 kohta).
- 51 Kantajat väittävät toiseksi, että kyseisen periaatteen loukkaus on käsiteltävässä asiassa kohdistunut suppeaan, määriteltävissä olevaan ja selvästi rajoitettuun taloudellisten toimijoiden ryhmään (em. asia DGV v. neuvosto ja komissio; yhdistetyt asiat 64/76 ja 113/76, 167/78 ja 239/78, 27/79, 28/79 ja 45/79, Dumortier frères ym. v. neuvosto, tuomio 4.10.1979, Kok. 1979, s. 3091 ja em. yhdistetyt asiat Mulder ym. v. neuvosto ja komissio). Päätöksellä 94/800/EY ja asetuksella N:o 478/95 oli nimittäin vaikutuksia ainoastaan niihin A- ja C-luokkiin kuuluviin toimijoihin, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset olivat rekisteröineet ja jotka olivat tuoneet yhteisöön Kolumbiasta, Costa Ricasta, Nicaraguasta tai Venezuelasta peräisin olevia banaaneja vientitodistusjärjestelmän soveltamisajanksona.

- 52 Kantajat esittävät kolmanneksi, että niiden kärsimä vahinko ylittää sellaisten taloudellisten riskien rajat, jotka ovat ominaisia banaani-alalla harjoitetulle toiminnalle. Ne huomauttavat tältä osin, että A- ja C-luokkien toimijoiden kuumainen vientitodistusjärjestelmään on tarkoittanut näiden toimijoiden osalta kyseessä olevista maista peräisin olevien banaanien hankintahinnan nousua noin 33 prosentilla verrattuna B-luokan toimijoiden maksamaan hintaan. Lisäksi kantajat kiistävät väitteen, jonka mukaan kyseessä olevat kolmannet maat olisivat kukin voineet jakaa kansalliset kiintiönsä niiden omien toimijoiden kesken tai ottaa yksipuolisesti käyttöön vientitodistusjärjestelmän. Kyseiset maat eivät nimittäin yhtäältä ole voineet tarkistaa, mille toimijoiden luokalle banaanit oli tarkoitettu, ja toisaalta ne ovat pelänneet kauppavirtojen siirtymistä muihin Latinalaisen Amerikan maihin.
- 53 Kantajat väittävät neljänneksi, että syrjintäkiellon periaatteen loukkausta ei käsiteltävässä asiassa voida perustella sellaisella tärkeämmällä yleisellä edulla, jolla olisi etusija A- ja C-luokan toimijoiden erityisiin etuihin nähden. Kantajat viittaavat asiassa Saksa vastaan neuvosto annetun tuomion 68 kohtaan ja asiassa T. Port annetun tuomion 87 ja 88 kohtaan ja esittää, että selvästi erilaista kohtelua A- ja C-luokan toimijoiden vahingoksi ei voida perustella tarpeella tasoittaa väitettyä kilpailullista epätasapainoa eri luokkien toimijoiden välillä. Kantajat lisäävät, että yhteisöjen tuomioistuimien on todennut, että yksi asetuksen N:o 478/95 päämääristä oli antaa taloudellista tukea puitesopimuksen sopimuspuolina olleille kolmansille maille, mutta se on katsonut, että kyseinen yleinen päämäärä ei voinut olla merkittävämpi kuin A- ja C-luokkien toimijoiden erityiset edut etenkin siitä syystä, että kyseistä päämäärää ei voitu "toteuttaa asettamalla taloudellinen rasitus ainoastaan osalle näistä maista tuontia harjoittavista toimijoista".
- 54 Kantajat väittävät viidenneksi, että neuvosto ja komissio ovat tehneet lain-säädäntötoimea koskevan virheen, jota "järkevästi toimivat toimieliimet eivät voi tehdä".

- 55 Kantajat katsovat kuudenneksi, että kyseiset toimielimet eivät voi vedota julkisasiamies Elmerin asiassa Saksa vastaan neuvosto esittämään ratkaisuehdotukseen, koska yhteisöjen tuomioistuin ei ole seurannut sitä. Ne korostavat pääasiallisesti, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut, ettei puitesopimuksesta aiheutunut mitään haittoja B-luokan toimijoille. Kantajat lisäävät, ettei julkisasiamies Elmerin toteamuksesta, jonka mukaan arvosteltu erilainen kohtelu oli ”täysin järkevää”, voida päätellä, ettei kyseessä olisi riittävän ilmeinen oikeussäännön rikkominen. Tämä nimittäin tarkoittaisi täysin kestävämmällä tavalla sen esittämistä, että julkisasiamiehen toimivalta voisi olla yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa laajempi.
- 56 Neuvosto ja komissio viittaavat asiassa Saksa vastaan neuvosto ja asiassa T. Port annettuihin tuomioihin ja myöntävät, että toiminta, josta kantajat niitä arvostelevat, oli lainvastaista, ja sillä rikottiin yksityisiä suojaavaa oikeussääntöä. Ne kiistävät sitä vastoin sen, että kyseessä olisi riittävän ilmeinen rikkominen.
- 57 Ne katsovat ensinnäkin, että se seikka, että toimenpide on — vaikka selvästikin — yhteensopimaton syrjintäkiellon periaatteen kanssa, ei riitä synnyttämään yhteisön sopimuksen ulkopuolista vastuuta. Ne arvioivat, että kyseisen periaatteen erityisestä merkityksestä yhteisön oikeuden sääntöjen joukossa ei voida päätellä, että jokaista mainitun periaatteen loukkausta on välttämättä pidettävä ”riittävän ilmeisenä” oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 58 Neuvosto ja komissio esittävät toiseksi, ettei kantajilla ole perusteita väittää, että syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen on vaikuttanut suppeaan ja selvästi rajattuun taloudellisten toimijoiden ryhmään eli A- ja C-luokkien toimijoihin. Puitesopimus ja sen soveltamista koskeva yhteisön lainsäädäntö muodostavat nimittäin sellaisten toimenpiteiden ”paketin”, jotka eivät vaikuta ainoastaan näihin toimijoihin vaan myös B-luokan toimijoihin. Komissio kiistää lisäksi kyseisen ryhmän ”suppean ja selvästi rajatun” luonteen huomauttaen, että esi-

merkiksi vuonna 1996 A-luokkaan kuului 704 toimijaa ja C-luokkaan 2 981 toimijaa ja että näiden luokkien koostumus vaihtelee jatkuvasti. Neuvosto katsoo lisäksi, että kantajien viittaukset edellä mainitussa asiassa DGV vastaan neuvosto ja komissio, edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Dumortier frères ym. vastaan neuvosto ja edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Mulder ym. vastaan neuvosto ja komissio annettuihin tuomioihin ovat vailla merkitystä käsiteltävän asian kannalta. Neuvoston mukaan nyt käsiteltävästä asiasta poiketen kyseessä olevien toimijoiden määrä oli nimittäin tosiasiallisesti hyvin rajoitettu asioissa, jotka ovat johtaneet kahteen ensimmäiseen tuomioon. Edellä mainitussa asiassa Mulder ym. vastaan neuvosto ja komissio annettussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin ei ole käyttänyt toimijoiden lukumäärää perusteena väitetyn rikkomisen vakavuuden arvioinnissa.

59 Neuvosto ja komissio katsovat kolmanneksi, ettei väitetty vahinko ylitä niiden taloudellisten riskien rajoja, jotka ovat ominaisia banaani-alalla harjoitetulle toiminnalle. Ne huomauttavat tältä osin, että vientitodistusjärjestelmän käyttöönotto oli toimenpide, jonka tarkoituksena oli mahdollistaa kyseessä oleville kolmansille maille niiden kunkin kansallisen kiintiön jakaminen niiden omien toimijoiden kesken ja että nämä maat olisivat joka tapauksessa voineet ottaa yksipuolisesti käyttöön tällaisen järjestelmän. Vastauksena seikkoihin, joihin kantajat ovat vedonneet näiden viimeksi mainittujen väitteiden kyseenalaistamiseksi (ks. edellä 52 kohta), neuvosto esittää, että mainitut maat ovat voineet toteuttaa tarkoituksenmukaiset valvontatoimenpiteet ja vahvistaa vientitodistusten hinnat sellaiselle tasolle, että ”kyseisten todistusten myynnistä saadut lisätulot korvaavat hypoteettisen riskin, joka koskee vientien menettämistä muille viejämaille”. Neuvosto ja komissio lisäävät, ettei puitesopimuksessa velvoitettu sen sopimuspuolina olleita kolmansia maita ottamaan vientitodistusjärjestelmää käyttöön ja ettei Venezuela myöskään ole toteuttanut tällaista toimenpidettä.

60 Neuvosto ja komissio korostavat neljänneksi, että vientitodistusjärjestelmän käyttöönotto oli osa ”pakettia”, joka oli neuvoteltu tiettyjen Latinalaisen Amerikan maiden kanssa kauppariidan sopimiseksi GATTin puitteissa. Ne huomauttavat myös, että yhteisön oli noudatettava Lomé'n sopimuksen mukaisia velvoitteita ja erityisesti sitä koskevaa kieltoa kohdella perinteisten AKT-banaanien tuottajamaata yhteisön markkinoille pääsyn ja kaupan pitämisen edellytysten osalta epäedullisemmin kuin aikaisemmin.

61 Neuvosto ja komissio lisäävät, että ainoastaan A- ja C-luokkien toimijoita koskevan vientitodistusten hankkimisvelvollisuuden käyttöönoton tarkoituksena oli tasoittaa etuja, jotka kyseiset toimijat saivat muista puitesopimuksen mukaisista toimenpiteistä eli kokonaistariffikiintiön nostamisesta ja tullien alentamisesta. Neuvosto selittää, että B-luokan toimijoiden näistä toimenpiteistä saama hyöty oli rajoitettu, koska se muodostui ainoastaan kaikkien näiden toimijoiden mahdollisuudesta saada noin 10 prosenttia lisää B-luokan tuontitodistuksia ja tuoda näiden todistusten perusteella kolmansien maiden banaaneja maksaen 25 ecua vähemmän kuin aikaisemmin. Neuvosto, joka toistaa julkisasiamies Elmerin edellä mainitussa asiassa Saksa vastaan neuvosto esittämän ratkaisuehdotuksen 72—74 kohdat, väittää, että puitesopimus on sen sijaan asettanut B-luokan toimijat huomattavasti huonompaan asemaan. Tariffikiintiön merkittävä lisäys ja kolmansien maiden banaaneista perittävien tuontitullien huomattava vähennys olivat nimittäin vaikuttaneet negatiivisesti yhteisön banaanien ja perinteisten AKT-banaanien kilpailunäkymiin. Yhtäältä tariffikiintiön lisäys aiheutti siten kokonaistarjonnan kasvun ja tämän seurauksena markkinahintojen laskupaineen. Tämä hintojen aleneminen vaikutti pääasiassa yhteisön banaaneihin ja perinteisiin AKT-banaaneihin, jotka olivat monista syistä kalleimpia yhteisön markkinoilla. Toisaalta kolmansien maiden banaanien tariffikiintiön puitteissa tapahtuvasta tuonnista perittävien tullien aleneminen on huomattavasti vähentänyt ”hintojen tasoittumista”. Kyseinen kilpailukyvyyn heikkeneminen kohdistui ensisijaisesti B-luokan toimijoihin, koska niiden pääsy kolmansien maiden banaanien markkinoille oli asetuksen N:o 404/93 mukaan rajoitettu 30 prosenttiin kokonaiskiintiöstä.

62 Neuvosto ja komissio kannattavat mielipidettä, jonka julkisasiamies Elmer on ilmaissut edellä mainitussa asiassa Saksa vastaan komissio esittämänsä ratkaisuehdotuksen 74 kohdassa, ja katsovat, että vientitodistusjärjestelmän käyttöönotolle oli näin ollen ”täysin järkevät” perusteet. Ne täsmentävät, että kyseiset perusteet ilmentävät yhteisön tärkeitä ja perusteltuja yleisiä etuja ja että yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne asettavat nämä edut tasapainoon banaanialan taloudellisten toimijoiden tiettyjen ryhmien erityisten etujen kanssa. Ne myöntävät, ettei yhteisöjen tuomioistuin ole asiassa Saksa vastaan neuvosto ja asiassa T. Port antamissaan tuomioissa seurannut julkisasiamiehensä

kyseisessä asiassa esittämää mielipidettä, mutta korostavat, että yhteisöjen tuomioistuin on perustanut johtopäätöksensä siihen seikkaan, ettei neuvosto ole esittänyt sille riittäviä todisteita siitä, että näiden eri toimijaryhmien välinen tasapaino oli tosiasiaassa horjunut. Näiden tuomioiden perusteella ei näin ollen voida päätellä, että neuvosto ja komissio olisivat jättäneet syrjintäkiellon periaatteen täysin huomioimatta. Komissio katsoo, että julkisasiamiehen ja yhteisöjen tuomioistuimen välinen mielipide-ero edellä mainittuihin tuomioihin johtaneissa asioissa vahvistaa sen, että kyseessä olevat oikeudelliset ongelmat olivat huomattavia ja monitahoisia ja että loukkausta, josta toimielimiä arvostellaan, ei voida pitää ilmeisenä ja vakavana.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 63 Käsiteltävässä asiassa oikeussäännön rikkomista on pidettävä selvänä, koska yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Saksa vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa todennut päätöksen 94/800/EY 1 artiklan 1 kohdan 1 luetelmakohdan olevan lainvastainen siltä osin kuin neuvosto on luetelmakohdassa hyväksynyt puitesopimuksen sellaisena, että siinä B-luokkaan kuuluvat toimijat vapautettiin puitesopimuksessa määrätystä vientitodistusjärjestelmästä, ja koska se on asiassa T. Port antamassaan tuomiossa todennut asetuksen N:o 478/95 3 artiklan 2 kohdan olevan pätemätön.
- 64 Yksityisiä suojaavan oikeussäännön rikkomista koskevan edellytyksen osalta on samoin muistettava, että yhteisöjen tuomioistuin on kahdessa edellä mainitussa asiassa antamissaan tuomioissa todennut, että riidanalaiset säännökset oli annettu vastoin syrjintäkiellon periaatetta, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, jonka tarkoituksena on yksityisten suojaaminen.

- 65 Jäljellä on näin ollen sen tutkiminen, ovatko neuvosto ja komissio käyttäessään sitä laajaa harkintavalttaa, joka toimitelmilla on käsiteltävässä asiassa, kun otetaan huomioon kansainvälinen ulottuvuus ja banaanien tuontia koskevan yhteisön järjestelmän käyttöönoton tai muuttamisen edellyttämät taloudellisen tilanteen monitahoiset arvioinnit, ylittäneet harkintavaltansa rajat ilmeisellä ja vakavalla tavalla, kun ne ovat päättäneet mainituista säännöksistä.
- 66 Tältä osin on aluksi muistettava, että vientitodistusjärjestelmä oli yksi neljästä puitesopimuksen osasta, kun kolme muuta olivat peruskokonaistaruuskäytön nostaminen 200 000 tonnilla, kiintiön osalta perittävän tullin alentaminen 25 eculla tonnilta ja erityisten kansallisten kiintiöiden myöntäminen kolmansille maille, jotka olivat puitesopimuksen sopimuspuolia. Kyseisen sopimuksen tarkoituksena oli päättää tiettyjen kolmansien maiden ja yhteisön välinen riita, joka oli omiaan vaikuttamaan asetuksella N:o 404/93 käyttöön otettuun banaanien yhteisöön tuontia koskevaan järjestelmään kokonaisuudessaan. Sopimus oli sellaisten monimutkaisten kansainvälisten ja arkaluonteisten neuvottelujen tulos, joiden yhteydessä yhteisön oli pitänyt sovitella yhteen erilaisia etuja. Sen oli nimittäin pitänyt ottaa huomioon yhteisön tuottajien etujen lisäksi myös Lomé'n sopimuksen mukaiset velvoitteensa AKT-valtioihin nähden ja GATT-sopimuksesta seuraavat kansainväliset velvoitteensa.
- 67 Tämän jälkeen on muistettava, että B-luokan toimijoiden vapauttaminen vientitodistusjärjestelmästä on perusteltu lähinnä välttämättömyydellä palauttaa näiden toimijoiden ja A- ja C-luokan toimijoiden välille kilpailullinen tasapaino, joka asetuksella N:o 404/93 oli tarkoitus luoda (ks. edellä 61 kohta). Vaikka yhteisöjen tuomioistuimissa on asiassa Saksa vastaan neuvosto ja asiassa T. Port annetuissa tuomioissa katsonut tämän perustelun riittämättömästi toteen näytenä, sitä ei kuitenkaan voida pitää ilmeisen kohtuuttomana. Tältä osin on korostettava, että kysymys siitä, miltä osin kokonaistaruuskäytön nostaminen 200 000 tonnilla ja kiintiön osalta perittävän tullin alentaminen 25 eculla ton-

nilta vaikuttavat kilpailuolosuhteisiin banaanimarkkinoilla ja etenkin asetuksella N:o 404/93 tavoiteltuun tasapainoon, edellyttää erityisen monitahoista taloudellista arviointia. Samoin on asia kyseisen tasapainon palauttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuuden ja tarpeellisuuden osalta, koska mainittu tasapaino on päämäärä, jonka oikeutusta ei missään tapauksessa voida kiistää. Se, että julkisasiamies Elmer ja yhteisöjen tuomioistuin ovat edellä mainittuihin tuomioihin johtaneissa asioissa päätyneet esitettyjen perustelujen osalta täysin vastakkaisiin johtopäätöksiin, osoittaa sitä paitsi sen, miksi neuvoston ja komission suorittaman arvioinnin virheellinen luonne ei käsiteltävässä asiassa ollut ilmeinen.

- 68 Lisäksi vastoin kantajien istunnossa esittämää mikään ei osoita, että riidanalaisesta toimenpiteestä olisi päätetty siinä tarkoituksessa, että A- ja C-luokkien toimijoiden kannettavaksi asetetaan perusteeton kustannus.
- 69 Lopuksi on todettava, että kyseinen toimenpide on vaikuttanut hyvin laajoihin taloudellisten toimijoiden ryhmiin eli A- ja C-luokan toimijoihin (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 83/76, 94/76, 4/77, 15/77 ja 40/77, HNL v. neuvosto ja komissio, tuomio 25.5.1978, Kok. 1978, s. 1209, Kok. Ep. IV, s. 119, 7 kohta). Asianosaisten kesken on siten selvää, että esimerkiksi vuonna 1996 oli 704 A-luokan toimijaa ja 2 981 C-luokan toimijaa.
- 70 Lisäksi väitetyn vahingon, vaikka se olisi näytetty toteenkin, ei voida katsoa ylittävän niiden taloudellisten riskien rajoja, jotka ovat ominaisia banaani-alalla harjoitetulle toiminnalle (ks. vastaavasti em. yhdistetyt asiat HNL v. neuvosto ja komissio, tuomion 7 kohta). Vaikka on totta, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Saksa vastaan neuvosto antamansa tuomion 61 kohdassa ja asiassa T. Port antamansa tuomion 80 kohdassa katsonut, että vientitodistusjärjestelmään kuulumisen tarkoittaa A- ja C-luokkiin kuuluvien toimijoiden osalta sitä, että

kyseessä olevista kolmansista maista peräisin olevien banaanien hankintahinta on noin 33 prosenttia korkeampi kuin B-luokkaan kuuluvien toimijoiden maksama hinta, on kuitenkin todettava, että kantajat ovat nimenomaisesti istunnossa myöntäneet, että ne ovat kyenneet ”absorboimaan” vientitodistusten hankintakustannukset ja ”saamaan edelleen jonkin verran voittoa”.

- 71 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että syrjäintäkiellon periaatteen loukkaus ei käsiteltävässä asiassa ole riittävän ilmeinen.
- 72 Koska kantajat eivät näin ollen ole pystyneet näyttämään toteen vastaajina olevilla toimielimillä käsiteltävässä asiassa olevan harkintavallan ilmeistä ja vakavaa ylitystä, kanne on hylättävä perusteettomana ilman, että olisi tarpeen tutkia muita yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisen edellytyksiä tai ratkaista vaatimusta korkojen suorittamisesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja neuvosto ja komissio ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan neuvoston ja komission oikeudenkäyntikulut.**

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä maaliskuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

viidennen jaoston puheenjohtaja